

end den nuværende. Jeg har paavist — og det lader sig ikke modsige — at det Hensyn, som er taget af denne Regering, er nøjagtigt det, som blev taget af den foregaaende, men naar det ærede Medlem mener, at der maaske kan komme en Regering, som vil tage større Hensyn til disse to Bestanddele, saa vil jeg dog minde ham om, hvad jeg sagde i Formiddags, at disse to Hensyn, som er stillede op sideordnede: Vælgertal og Befolkningsstæthed, begynder at krydse hinanden, saaledes at naar det ene Hensyn skal tages, kommer det til at ophæve Hensynet til det andet. Det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) har allerede nævnt, at i Hjørring Amt, hvor Befolkningsstætheden ikke er saa stor, er Vælgertallet relativt meget lavt; det er det Amt i hele Landet, hvor Vælgertallet er lavest. Hvis en kommende Regering vilde tage mere Hensyn til Grundlovsbestemmelsen om Vælgertallet, vilde det maaske ogsaa komme til at virke ind paa Forholdene i Hjørring Amt. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Byerne og det øvrige Land gælder et tilsvarende Forhold. Tidligere har Bestemmelsen i Grundloven og Valglovens Regler om Vælgertallet været til Gunst for Landet. I 1901 var i Byerne 15,2 pCt. af Indbyggerne Folketingsvælgere og paa Landet 17,1 pCt. Bestemmelsen var altsaa til Gunst for Landet. I 1913 er Forskellen saa godt som udlignet, idet der nu i Byerne er 17 pCt. Folketingsvælgere og paa Landet 17,4 pCt., og Bevægelsen fortsættes og vil, naar Kvinderne faar Valgret, medføre, at der bliver flere Vælgere i København end paa Landet. 52 pCt. af Befolkningen i Byerne, men kun 47 pCt. af den øvrige Befolkning er over 25 Aar. Det er maaske derfor ikke saa rigtigt alt for meget at paaberaabe sig denne Bestemmelse om Vælgertallet, hvis man har ment, at den var indsat i den ganske bestemte Hensigt at begunstige Landet. Hvis den har været indsat i den bestemte Hensigt, at der skulde tages Hensyn til, om der var flere Vælgere, er det naturligvis en anden Sag.

Det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) vendte saa tilbage til sine Udtalelser om Valgloven i 1894. Det ærede Medlem havde nævnt, at i Juni-Grundlovens Dage var Forholdet mellem Indbyggere pr. Mandat i København og i det øvrige Land som 14,400 til 14,000, og naar det ærede Medlem, som sidder ved Siden af det ærede Medlem for Horsens Landkreds, kender disse Tal, kan det ærede Medlem dog ikke paastaa, at Juni-Grundloven har udtrykt nogen som helst Tilbøjelighed til

den Tanke, som nu er raadende: at der i København skal være flere Indbyggere pr. Mandat end i det øvrige Land. Tværtimod, man gjorde sig den yderste Umage i Juni-Grundlovens Dage for, at der skulde være nøjagtigt samme Indbyggerantal pr. Mandat. Det ærede Medlem nævnedes Tallene fra 1866 og Tallene fra 1894 og viste, hvilken uhyre Forskel der ved den sidste Valglov blev paa Indbyggertallet for hvert Mandat i København og hvert Mandat i det øvrige Land. Saa spurgte jeg: Men hvorfor omtaler det ærede Medlem denne Valglov af 1894? Den særlige Del af Venstrepartiet, som han tilhører, kan jo dog ikke paaberaabe sig Ordningen fra 1894 — og det var det, det ærede Medlem gjorde —, naar man den Gang bekæmpede denne Ordning til det yderste, naar man i Betænkningen sagde, at man gaar imod denne Valglov, altsaa Valgloven af 1894, „ogsaa fordi dens Fordeling af de enkelte Kredse var saa vilkaarlig og uretfærdig, at den skabte en Repræsentation af Vælgerne, som aldeles ikke svarede til det virkelige Forhold og heller ikke afhjalp den Retskrænkelse, hvorunder de fleste af dem saa længe havde lidt“. Naar det ærede Medlems Partifæller og Førere fra den Tid saa saadan paa denne Valglov, har det ærede Medlem ikke Ret til at paaberaabe sig den i sin Argumentation. Jeg nævner aldeles ikke dette for at rippe op i gamle Stridigheder, men for at vise, i hvilken Grad det ærede Medlem uden at tænke over, hvad han har grebet efter, har grebet et Middel, der saarer ham selv paa det alvorligste. Som en Protest mod dette Valglovsforslag stemte den Gang en Del af det nuværende Venstreparti — mange af dem sidder endnu her — for en Valglov med 137 Folketingskredse. Og hvorledes var disse fordelte? Til det Omraade, der nu er København, var der 24 og til det øvrige Land 113. Hvorledes svarer det til Indbyggerantallet pr. Mandat? Det svarer saaledes, at der paa de københavnske Mandater den Gang gik 16,500, medens der paa hvert Mandat ude i det øvrige Land gik 16,100. Mellem dem, der stemte for dette Forslag, var der det ærede Medlem fra Holstebro (Mølgaard-Nielsen), det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen), det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen), det daværende ærede Medlem fra Aars, den nuværende kongevalgte Landstingsmand (Thomsen), det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) og det ærede Medlem fra Nibe (Kvist). Sammen med dem stemte det tidligere Medlem fra Aakirkøby (Ing-